

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/68/2018
Identifikačné číslo spisu: 7114227344
Dátum vydania rozhodnutia: 20.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7114227344.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Ing. S. K., nar. XX. Z. XXXX, bytom P., zastúpeného advokátskou kanceláriou PUCHALLA, SLÁVIK & Partners s.r.o., so sídlom Kmeťova 24, Košice, IČO: 36 860 930, proti žalovanej: JUDr. Jana Čepčeková, so sídlom Námestie slobody 2, Humenné, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Energia s.r.o., so sídlom Čierna Voda 56, Slavošovce, IČO: 36 216 500, o vylúčenie majetku zo súpisu majetku úpadcu, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30Cbi/18/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. februára 2018, č. k. 2CoKR/47/2017-318, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 22. februára 2018, č. k. 2CoKR/47/2017-318 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 12. júla 2017, č. k. 30Cbi/18/2014-240, ktorým súd prvej inštancie I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vylúčenia nehnuteľnosti zapísanej v katastri nehnuteľnosti vedenom Okresného súdu Rožňava, odbor katastrálny, na LV č. XXXX, druh stavby - S., parcela č. XXXX/XX, k. ú. K., obec K., okres Rožňava zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu a II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti doplnil, že kúpna zmluva, ktorej predmetom bola uvedená nehnuteľnosť, bola síce podpísaná 19. februára 2008, avšak predávajúci osvedčil pravosť podpisu až 10. februára 2014, keď pôvodný konateľ úpadcu už nebol oprávnený nakladať s majetkom úpadcu. Zároveň odvolací súd poukázal na skutočnosť, že v čase overenia podpisu na kúpnej zmluve nebol D. K. oprávnený konať v mene úpadcu samostatne, nakoľko od 10. februára 2010 boli za úpadcu oprávnení konať dvaja konatelia spoločne. Z tohto dôvodu nebol D. K. oprávnený podať za úpadcu návrh na zápis do katastra nehnuteľností. Rovnako ani žalobca nebol oprávnený podať návrh na zápis do katastra nehnuteľností.

1.2. Odvolací súd skonštatoval, že správanie predávajúceho a kupujúceho pri uzatváraní kúpnej zmluvy

nezodpovedá kritériám obvyklosti, spravodlivosti a poctivosti. Predmetná zmluva bola uzavretá medzi žalobcom a úpadcom, v mene ktorého konal ako konateľ otec žalobcu, pričom bola dojednaná neobvykle nízka kúpna cena 9.000,- Sk.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 17. mája 2017 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

2.1. Ako rozhodujúcu otázku, ktorá nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená, označil dovolateľ otázku, „či žalobca nadobudol alebo nenadobudol vlastnícke právo na základe platnej a účinnej kúpnej zmluvy z 19. februára 2008 momentom účinnosti zákona č. 103/2010 Z. z. bez ohľadu na to, že návrh na vklad nebol dovtedy podaný a zároveň bez ohľadu na to, či bol podpis prevodcu na zmluve úradne overený a kedy“.

2.2. Žalobca uviedol, že zákon č. 103/2010 Z. z. neobsahoval prechodné ustanovenia a teda sa vzťahoval aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred jeho účinnosťou. Zmenou právnej úpravy sa zmenil právny charakter stavby, ktorej sa spor týka, tak, že sa jedná o nehnuteľnosť neevidovanú v katastri a pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nej sa nevyžaduje vklad do katastra nehnuteľností. Ak by teda nadobudol vlastnícke právo na základe platnej a účinnej zmluvy momentom účinnosti zákona č. 103/2010 Z. z., neexistoval dôvod na podanie návrhu na vklad. Konajúce súdy preto vec nesprávne právne posúdili, keď sa nezaoberali právnym posúdením vlastníckeho práva k malej vodnej elektrárni ako inžinierskej stavby podľa katastrálneho zákona v znení zákona č. 103/2010 Z. z.

2.3. Dovolateľ zároveň namietal, že požiadavka osvedčenia podpisu na zmluve podľa osobitných predpisov sa vzťahuje výslovne len na zmluvy, ktoré majú byť predmetom zápisu do katastra. Rovnako bolo v rozhodovanej veci irelevantné skúmať, či D. K. bol alebo nebol oprávnený v mene úpadcu nakladať s majetkom úpadcu.

3. Žalovaná navrhla dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Otázka posúdenia či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

6. Žalobca v rozhodovanej veci vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

6.1. Uvedený dôvod prípustnosti dovolania predpokladá, že právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby ju ako najvyššia súdna autorita vyriešil. Právna úprava účinná od 1. júla 2016 dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom.

6.2. Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa rozumie tak otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu viď aj 3Cdo/158/2017).

6.3. Pokiaľ však v dovolaní vymedzená otázka - ktorú má podľa dovolateľa posudzovať vo svojom rozhodnutí dovolací súd - nie je právnou otázkou, ale predstavuje skutkovú otázku, nie je splnená zákonná podmienka prípustnosti dovolania uvedená v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p. a takúto otázku nie je dovolací súd oprávnený vo svojom rozhodnutí riešiť.

7. Dovolateľom vymedzená otázka - či sa stal alebo nestal vlastníkom v žalobe špecifikovanej nehnuteľnosti na základe konkrétnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi ním a úpadcom - nespĺňa kritérium právnej otázky uvedenej vyššie (viď bod 6.2) zameranej na interpretáciu konkrétneho právneho predpisu (jeho konkrétneho ustanovenia), ale predstavuje otázku, ktorá sa týka skutkových záverov súdov nižšej inštancie a vlastného chápania skutkových zistení dovolateľom. Vymedzená otázka predstavuje skutkovú (a nie právnu) otázku, ktorá nemôže založiť prípustnosť dovolania v rozhodovanej veci. Tento záver vyplýva aj zo skutočnosti, že otázka nadobudnutia vlastníckeho práva na základe konkrétnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi konkrétnymi zmluvnými stranami môže byť predmetom len konkrétneho jedného sporového konania, z čoho je zrejmé, že takáto otázka nemôže byť predmetom skoršej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

8. Dovolací súd konštatuje, že záver o neprípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. pri riešení tzv. skutkových otázok zaujal už vo svojich skorších rozhodnutiach (v podrobnostiach viď aj 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017), zotrváva na ňom a nevidí dôvod, aby sa od neho v rozhodovanej veci odklonil.

8.1. Osobitne dáva dovolací súd do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 5. septembra 2018, sp. zn. II. ÚS 416/2018, ktorým bolo úspešne podrobené testu ústavnosti uznesenie najvyššieho súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Obdo/22/2017, a v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „mu nepatrí nahrádzať právne názory najvyššieho súdu a pokiaľ závery najvyššieho súdu v otázke prípustnosti dovolania vzhľadom na skutkový stav nie sú zjavne svojvoľné alebo nelogické, či z iného dôvodu ústavne neudržateľné, ústavný súd nemá dôvod do právomoci najvyššieho súdu v otázke ustálenia prípustnosti dovolania na základe prítomnosti zákonom predpokladaného dovolacieho dôvodu zasahovať“.

9. Najvyšší súd tak vzhľadom na vyššie uvedené (viď body 7 a 8 vyššie) konštatuje, že v rozhodovanej veci nie je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Preto dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

10. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.